

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/904/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812209306
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812209306.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa T., zastúpeného opatrovníčkou P., zastúpenej P. proti odporcovi U., o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. júna 2015, č.k. 10C/83/2012-112, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd opravil výrok svojho uznesenia zo dňa 27.04.2015, č.k. 10C/83/2012-109 tak, že tento má správne znieť: „Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“ V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/83/2012 došlo vo výroku k chybe pri exporte súdneho rozhodnutia z tvorby rozhodnutí z elektronického súdneho registra do písomnej podoby pre účely jeho doručenia účastníkom konania, kde nesprávne bol exportovaný výrok rozhodnutia, ktorý nezodpovedal jeho odôvodneniu uvedenému v tvorbe rozhodnutí. Z dôvodu odstránenia uvedenej zrejmej nesprávnosti vo výroku súdneho rozhodnutia súd v súlade s ust. § 164 O.s.p. vzniknutú chybu opravil.

Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zrušenia napadnutého opravného uznesenia. Dôvodil, že súd prvého stupňa sa snaží postupom, ktorý Občiansky súdny poriadok vo svojej podstate nepozná, zmeniť jednoznačný výrok uznesenia na iný výrok, ktorý je v priamom rozpore s pôvodným výrokom. Snaží sa tak zmeniť výrok uznesenia. Nejde pritom o opravu chýb v písaní a počítaní, ani o opravu zrejmej nesprávnosti, ale o zmenu jednoznačného rozhodnutia. Súdu prvého stupňa dáva pritom prioritu odôvodneniu pred výrokom a dáva do súladu výrok s odôvodnením. Tento postup navrhovateľ nepovažuje za správny s tým, že súd by mohol zosúladiť iba odôvodnenie s výrokom. Za „neudržateľné“ považuje tvrdenie, že bolo nesprávne exportovaných až 49 slov. Poukazoval na jazykové vyznenie pôvodného výroku, a najmä jeho obsah, kde sa okrem iného presne uvádza označenie právneho zástupcu, suma nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, či lehota plnenia. Zároveň poukazoval na tú skutočnosť, že prvopis uznesenia, obsiahnutý v spise, je totožný s textom, ktorý bol doručený navrhovateľovi. Autorizovaný je vlastnoručným podpisom sudcu, ktorý potvrdil správnosť prvopisu rozhodnutia, ako aj skutočnosť, že ide o autentický a správny text rozhodnutia.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa napadnutým uznesením opravil výrok svojho uznesenia zo dňa 27.04.2015, č.k. 10C/83/2012-109, ktorým rozhodol, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z nákladov na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 119,52 Eur a

trovy právneho zastúpenia v sume 1.664,29 Eur, do rúk Y., v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa ust. § 164 O.s.p. súd kedykoľvek, aj bez návrhu, opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak v rozhodnutí alebo v jeho vyhotovení došlo k omylu, ktorým je chyba v písaní, počítaní, ale v iných podobných zrejmych nesprávnostiach, je povinnosťou súdu takéto pochybenie kedykoľvek na návrh alebo z úradnej povinnosti opraviť.

V danom prípade súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 07.03.2013, č.k. 10C/83/2012-74 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 48.231,80 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 34.261,87 Eur do zaplatenia, v mesačných splátkach po 1.000 Eur, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zároveň odporcovi uložil povinnosť platiť navrhovateľovi od 01.03.2013 náhradu za stratu na zárobku po priznaní invalidného dôchodku v sume 8,80 Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci a od roku 2014 do budúcnosti v sume 8,80 Eur mesačne postupne zvyšovanú podľa § 89 ods. 8, 9, 10 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a príslušného opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktorým sa ustanoví percento zvýšenia úrazovej renty, vždy do 25. dňa v mesiaci. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudkom zo dňa 12.02.2015, č.k. 19Co/309/2013-101 bol rozsudok súdu prvého stupňa odvolacím súdom v napadnutej časti (vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý), potvrdený. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.03.2015. Uznesením zo dňa 27.04.2015, č.k. 10C/83/2012-109 súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z nákladov na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 119,52 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 1.664,29 Eur, do rúk Y., v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na tú skutočnosť, že navrhovateľov úspech vo veci predstavoval 50 %, jeho neúspechu zodpovedal rovnako 50 % s poukazom na to, že súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody navrhovateľa zohľadnil jeho zavinenie podľa § 441 Občianskeho zákonníka v rozsahu 50 %. Na základe toho, že pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa vo veci bol rovnaký, súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uznesenie bolo odporcovi doručené 13.06.2015, o čom svedčí doručienka založená v spise. Odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti uloženej povinnosti nahradiť navrhovateľovi trovy konania nepodal. Súd prvého stupňa postupom podľa § 164 O.s.p. napadnutým uznesením zo dňa 04.06.2015, č.k. 10C/83/2012-112 výrok uznesenia opravil tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania s odôvodnením, že vo výroku došlo k chybe pri exporte súdneho rozhodnutia z tvorby rozhodnutí z elektronického súdneho registra do písomnej podoby.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že o prípad, aký má na zreteli citované zákonné ustanovenie § 164 O.s.p. sa v danej veci nejedná.

Súd prvého stupňa výrokom, ktorý je určitý, zrozumiteľný, konkrétny, ukladá povinnosť odporcovi, ktorá je presne špecifikovaná. Odporca uloženú povinnosť v zákonom stanovenej lehote nenamietal, odvolanie nepodal, z čoho vyplýva záver, že sa cíti byť viazaný predmetným uznesením. Podľa § 170 ods. 1 O.s.p. viazanosť uznesením vyplýva aj pre súd. Na tejto skutočnosti nič nemení odôvodnenie rozhodnutia, ktoré so samotným výrokom nekorešponduje. Pokiaľ súd prvého stupňa rozpornosť odôvodnenia s výrokom naprával opravným uznesením, nebol jeho postup správny. Ust. § 164 O.s.p. oprávňuje súd opraviť kedykoľvek, i bez návrhu, chyby v písaní a počítaní a iné zrejme nesprávnosti, pričom môže ísť o chyby výlučne technického rázu, ktoré nemajú podstatnejší význam. Medzi takéto pochybenie výrok predmetného uznesenia nepochybne nepatrí. Opravu výroku rozhodnutia tak, aby došlo k jeho úplnej zmene, súd vykonať nemôže.

Z uvedeného dôvodu, s prihliadnutím na obsah spisu, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.